

27:7-10 What will you gain, by wickedly flattering Gd?

1. Daat Mikra to 27:9

הוא עונש מעין חטאו: הוא דבר לאלקים דברי חנופה שאינם ראויים להשמע לפניו, לפיכך לא תשמע צעקתו.

This is a punishment suiting his crime: He spoke flattery of Gd, words that aren't worthy of being heard before Him, and therefore his cry will not be heard.

2. Rashi to 27:8

למה אהיה רשע וגזלן, מה סופו של רשע הגזול ממון?

Why should I be wicked, a thief? What is the end of a wicked person who steals property?

3. Rashi to 27:10

כפל התמיהה היא, ככל התמיהות הכפולות, שכן דרך הראשונה בה"א והשנייה ב"אם".

It is doubling of the amazement, like all doubled questions of amazement. The first clause starts with a letter ה, and the second one with the word אם.

27:11-23 Gd will crush these wicked people

4. Daat Mikra to 27:11

הוסיף לדבר אליהם בסגנונם שלהם, והוא מאיים עליהם בכל היסורים והענשים הקשים הצפויים לרשעים, באותה לשון שנקטו רעיו במעניהם...

He continued speaking with them in their style, and he threatened them with all of the suffering and harsh punishments anticipated for the wicked, using the language adopted by his visitors in their declarations.

5. Carol Newsom, The Book of Job: A Contest of Moral Imaginations, page 168

No wonder the friends have nothing else to say. They speak a language of sanity in a presumptively sane world. Job speaks a language bordering on madness in a world turned upside down. Job's language, however, has the quality of a dare or a provocation. He has mastered one of the possible languages of subversive resistance in a totalitarian world. When the one whose existence contradicts the dominant ideology that he nevertheless speaks, while his body silently witnesses to the truth, he lays out the scandal for all to see.

6. Metzudat David to 27:11

אין דברי להסית אנשים לבחור ברשע, רק אני מלמד אתכם הנהגה אשר היא ביד הא-ל ולא אחדל מלדבר מה אשר עם שקי, לבל יתלו העול במקום בגמול הצדיק והרשע...

I do not mean to persuade people to choose wickedness; I am only teaching you Divine conduct, and I will not cease saying that which is with Gd, lest they view corruption as Divine payback for righteous and wicked people.

7. Ralbag to 27:17

האיש הנקי יחלוק כספו ויפזרהו, תחת אשר קבץ אותו הרשע.

The innocent person will divide up his money and scatter it, instead of the way the wicked person collected it.

Introduction to Chapter 28

8. Rashi to 28:1

גם זה טעם אחר לדברו הראשון שאמר "בצדקתי החזקתי", "כי למה אהיה רשע? אם בשביל כסף וזהב, לכל יש מוצא וסוף..."

This is another reason for his preceding statement, "I maintain my righteousness." Why should I be wicked? If it's for silver and gold, everything has an origin and an end...

9. Rashi to 28:12

והחכמה - התורה:

"And wisdom" – The Torah

10. Ibn Ezra to 42:17

ד' יעשה רצונו יענה רשע גם צדיק, גם יש צדיקים גם רשעים שיתן להם כל טוב שיתאוו... ולדעת זאת החכמה למה זה נשגבה מדעת האדם. והנה הטעם כאשר לא ידעו בני אדם מחשבות ד' וגזירותיו שהם עמוקות, אולי אלה הגזירות שגזר עלי הוא ידע למה גזרם ואינם בעבור שחטאתי לפניו.

Gd performs His will, oppressing wicked and righteous alike. There are also righteous and wicked people to whom Gd gives every benefit they desire... And to know this wisdom, why this happens, is elevated beyond human ken. The message is that just as people do not know Gd's deep thoughts and decrees, perhaps these decrees He ordered against me, He knows why He decreed them and it is not because I sinned before Him.

11. Carol Newsom, The Book of Job: A Contest of Moral Imaginations, page 179

Perhaps the dialogic engagement between the wisdom poem and what precedes, however, is better taken not so much as an attempt to interpret and respond to the particular participants as to the genre of the wisdom dialogue itself... The placement of the wisdom poem suggests that the poem views the wisdom dialogue as a type of futile and misguided quest for wisdom.

But the dialogic relationship between the genres might be more subtle than that. The wisdom dialogue, as a genre, is itself something of an exposé of the limits of the human capacity to know, since it does not end in a single solution or insight into the problem it addresses. Its participants do not finally find wisdom or the place of understanding. In that regard the wisdom poem might be seen as simply drawing a conclusion implicit in the wisdom dialogue as a generic form...

28:1-11 Precious metals and minerals: Available, but terminal

12. Talmud, Chullin 63b (resolving the problem of Vayikra 11:14 vs. Devarim 14:13)

א"ר אבהו: ראה זו איה. ולמה נקרא שמה "ראה"? שרואה ביותר, וכן הוא אומר "נתיב לא ידעו עיט, ולא שזפתו עין איה." תנא: עומדת בבבל ורואה נבלה בארץ ישראל.

Rabbi Avahu said: *Ra'ah* is *Ayah*. Why is it called *Ra'ah*? Because it has extraordinary sight, as in Job 28:7. We have learned: It stands in Babylon and sees a corpse in Israel.

28:12-22 Wisdom: Unavailable, but enduring

13. Metzudat David to 28:13

ולזה אין לדעת ולהעריך מערכה, כי כל חפצים לא ישוו בה הואיל והוא דבר המתקיימת לעד:

Therefore, one cannot know and evaluate its nature, for nothing is its equal, since it endures forever.

14. Rashi to 28:13

ולא תמצא בארץ החיים - במי שמחיה אלא במי שממית עצמו עליה ביגיעה וברעבון:

"In the land of the living" – In one who gives himself life. Only in one who kills himself, with exhaustion and hunger.

15. Talmud, Shabbat 89a

ואמר רבי יהושע בן לוי: בשעה שירד משה מלפני הקב"ה בא שטן ואמר לפניו, "רבש"ע, תורה היכן היא?" אמר לו, "נתתיה לארץ." הלך אצל ארץ, אמר לה, "תורה היכן היא?" אמרה לו, "אלקים הבין דרכה וגו'." הלך אצל ים ואמר לו "אין עמדי", הלך אצל תהום אמר לו "אין בי", שנאמר, "תהום אמר לא בי היא, וים אמר אין עמדי. אבדון ומות אמרו באזנינו שמענו שמעה." חזר ואמר לפני הקב"ה, "רבוננו של עולם, חיפשתי בכל הארץ ולא מצאתיה!" אמר לו, "לך אצל בן עמרם."

And Rabbi Yehoshua ben Levi said: When Moshe descended from before Gd, Satan came and said, "Master of the Universe, where is the Torah?" He said, "I have given it to the earth." He went to the earth and said, "Where is the Torah?" Gd replied with Job 28:23, "Gd knows its path." He went to the sea, which said, "It's not with me," and he went to the depths, which said, "It is not in me," as Job 28:14 says, "The depths said: It is not in me. And the sea said: It is not with me. Destruction and death said: We have heard of it with our ears." He went back to Gd and said, "Master of the universe, I have searched the entire land and I have not found her!" Gd said to him: Go to the son of Amram.

16. Metzudat David to 28:14

והוא מדרך הפלגה ומליצה, לומר שאין להשיג עומק החכמה אף אם ישתדל הרבה לחזור אחריה, אם לא יקנה מתחלה יראת ד'...

This is exaggeration and a figure of speech, saying that one cannot grasp the depth of wisdom, even if one tries mightily to find it, unless one first acquires reverence for Gd.